

[Ministeren for Grønland]

Jeg kan måske benytte lejligheden til også at sige til hr. Ib Christensen: hvad er det, der sker, hvis elforsyningen svigter i Grønland? Hvis elforsyningen svigter, svigter vandforsyningen; i løbet af nogle få timer vil der brede sig frostskeer overalt. Det er derfor, det vil koste samfundet hundreder af millioner kroner, hvis en sådan konflikt bliver effektiv. Det er under ganske særlige vejrige omstændigheder, man lever i Grønland præcis i disse måneder. Frostgraderne spiller som sagt en overmåde stor rolle i denne forbindelse, og at mørklægge Grønland op til jul må jeg både i min egenskab af minister for Grønland og også som kirkeminister tage afstand fra, uanset at vi kan beklage, at vi er nået hertil.

Det kunne måske også være på sin plads at nævne, at vi naturligvis i Grønlandsministeriet i et samarbejde med Grønlands Tekniske Organisation har forsøgt at tage højde for en konfliktsituation, som kunne udbryde ved det kommende døgnbegyndelse. Det er klart, at vi har forsøgt at påbyde, at oliefor- syningerne skal være til stede i videst mulig udstrækning, at elværkernes maskinerier skal være i bedst mulig stand osv. Alt det har vi forsøgt at tilrettelægge, det er klart, og vi har også forsøgt at tilrettelægge en umiddelbar vagttjeneste. Men det er givet, at jeg hverken kan eller vil leve med, at elværkerne overtages af eventuelt ukvalificeret eller mindre kvalificeret personale. Det vil ikke være i overensstemmelse med den måde, vi indretter os på over for hinanden.

Vi har altså taget disse ting i betragtning, så godt som vi har kunnet gøre det, men det er ikke desto mindre sådan, at i løbet af meget kort tid vil efter vores mening det grønlandske samfund blive fastfrosset. Det vil være ude af stand til på nogen måde at fungere. Har man ikke været i Grønland, kan man måske have lidt svært ved at forestille sig, hvor omgående noget sådant efter al sandsynlighed vil ske.

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg har intet ønske om at forlænge debatten yderligere. Den kan vi fortsætte i udvalget. Men jeg ønsker lige at gøre nogle bemærkninger til hr. Jørgen Jensen, og jeg er da glad ved, at hr. Jørgen Jensen nu erken-

der, at det er begrænset, hvad han har af forstand på Grønlandspolitikken.

Der er siden 1971 – og det sagde jeg i mit indlæg – ført en bevidst politik på det lønudjævnende område, og det har betydet f. eks. for GAS-området, at hvis vi sætter en tjenestemand, en assistent i 9. lønramme, til 100 i 1971, så havde en GAS-arbejder 38. Med de overenskomster, der er sluttet nu på GAS-området, vil resultatet være, at den 1. oktober næste år vil de 38 være forhøjet til 70. Der er altså her tale om næsten en fordobling af GAS-områdets lønninger, og det er for de hjemmehørende, der her virkelig er ført en lønudjævnende politik.

Det, det drejer sig om her, er de ikke-hjemmehørende. Jeg skal ikke læse tallene op, men jeg tror nok, vi vil kunne få dem under udvalgsarbejdet. Her er forholdet vedrørende den disponible indkomst for ikke-hjemmehørende, altså danskere, der er deroppe: efter at man har fratrukket skat, husleje, udgifter til læge, tandlæge, medicin, og efter at man har foretaget en reduktion for prisudviklingen på 20 pct., så har alle, der arbejder i Grønland, en højere disponibel indkomst, end de ville have i Danmark.

Dette kan vi få yderligere dokumenteret under udvalgsarbejdet, men jeg tror ikke, at hr. Jørgen Jensen er uenig med socialdemokratiet i dets stilling: at vi søger at føre en lønudjævnende politik i Grønland. At det skaber vanskeligheder – det var det, jeg sagde – beviser dette forslag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jensen (DKP):

Det skal bare for det første kort være til den situation, vi akut befinder os i: man kunne have forhindret den og i hvert fald have givet os bedre tid her i folketinget til at beskæftige os med baggrunden for, at det førte frem til en konflikt.

Det andet er om det lønudjævnende: det er ikke nok at bruge procenttal – det skal vi nok vende tilbage til – for det er klart, at 10 pct. af 13 kr. i timen og 10 pct. af 50 kr. i timen kan lyde meget godt, men det er altså talmæssigt ikke det samme. Det, jeg nævnte er den kendsgerning, at der er mennesker i denne situation blandt de 37-38, der er tale om, som er født på Grønland af danske forældre, har fået en maskinmesteruddannelse